

ODISSEA AFRICANA

Pseudònim: Monra

Malvivint en el defici dels dies eters
em pregunto per la raó de la meva existència.
M'ofego en les llargues nits d'hivern de Nador
d'on solament els somnis difuminats
m'allunyen per unes hores de la crua realitat.
De sobte, s'ensorra el castell de naips
que sosté els pilars de la meva vida
i aprenc, amb el pas inexorable del temps,
a lluitar amb fermesa per sobreviure.
I així, immers en les tenebres més punyents
i traient forces de les entranyes
li planto cara al destí que estava escrit
i m'entrego sense condicions al mar brau
en busca de les il·lusions i les esperances robades.
Aleshores, embolcallat per la immensitat del mar
em perdo enmig la foscor de les onades
embolcallat per la por i la desesperació
que sigil·losament es van apoderant de mi.

No obstant, tot i veure la mort tan prop meu

em sento viu sota el llindar d'aquest dolor

que m'oprimeix l'ànima i m'estreny la respiració.

Finalment, despunta l'alba a l'horitzó i,

solcant les onades de la vida,

abraço la immensitat d'aquesta efímera existència

mentre aliro la terra ferma del vell continent

i els somnis d'un futur més pròsper.